შოლტი

№14

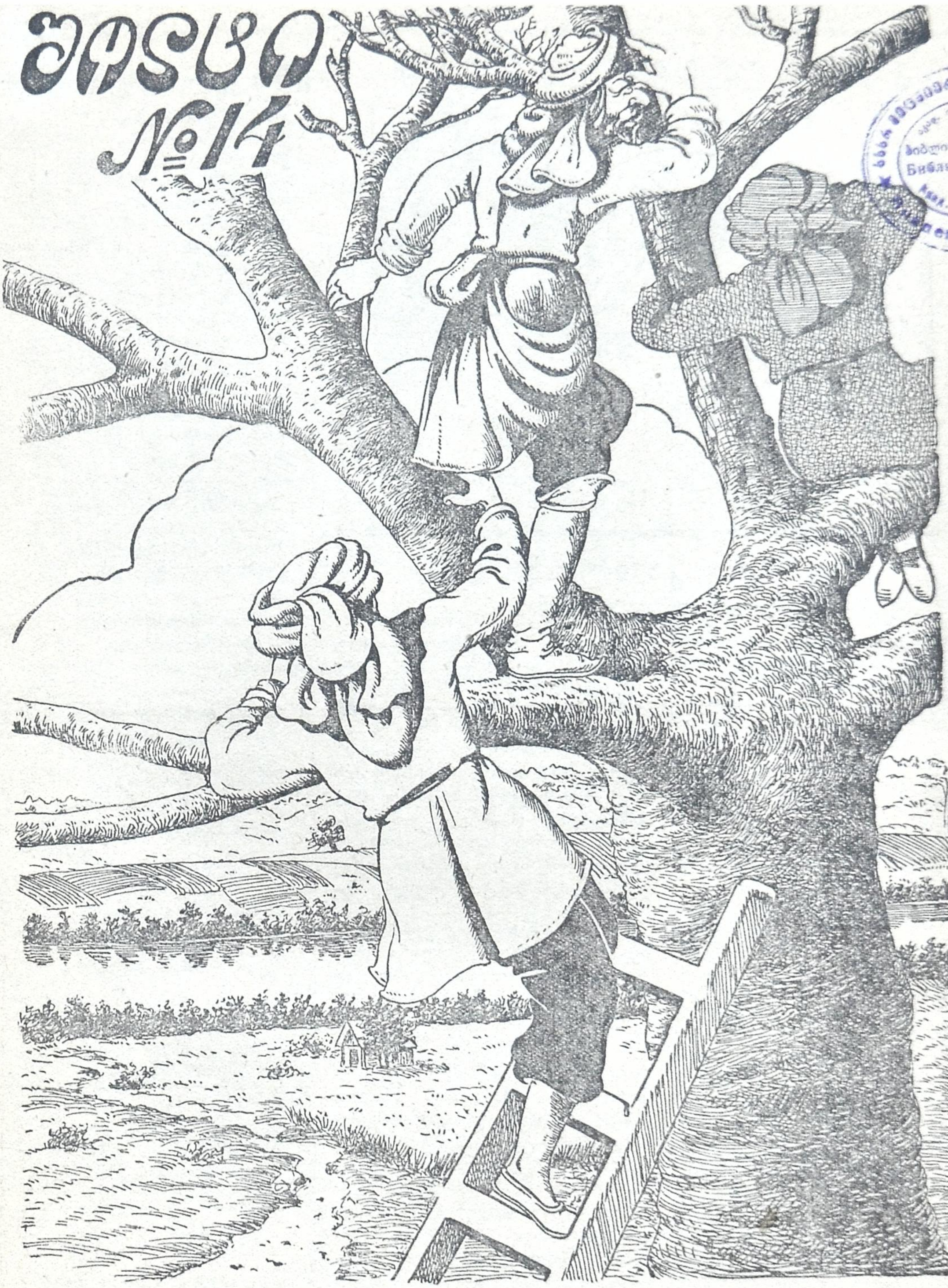

12 697

გოდოგნის საბჭო არსად სჩან
სოფელს შექმნია გოდება.
დამწუხრებული გლეხობა
დაკარგულთ მოელოდება.

ეძებენ ტყეში, მინდორში,
გზა დაეკარგათ იქნება...
მაგრამ არა სჩანს არავინ,
გაჭირდა კვალის მიგნება.

რა დაემართა, სად გაჰქრა,
ხალხს აერია გუმანი.
გოდოგნის საბჭოს ვინც ნახავს,
ჯილდოთ 1000 თუმანი!

ესეც ჩვენი პასუხი!

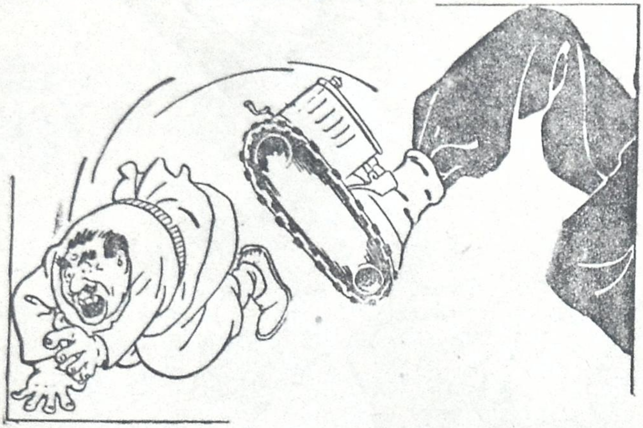

განა უქნარა კაცია,
ფეხზე ტრაქტორი აცვია.

კულაკს ამოჰკრა პანღური—
არც აცხელა, არც აცია!

თავი და კარტოფილი

ამხ. ჭინჭილაძის მოხსენება

ყველასათვის ცნობილია, რომ კარტოფილი დიდებული, ფრიად სასარგებლო მცენარეა. რაში გინდა ის არ გამოდგეს! გინდა მოხარშე, გინდა შეწვი, გინდა წვენი გააკეთე. გინდა შენ ჭამე, გინდა შენს საქონელს აჭამე.

ერთი სიტყვით, კარტოფილს უდიდესი მნიშვნელობა აქვს მუცლის საჭირბოროტო საკითხების მოგვარებაში.

მართლა და რა კარგია მოხარშული კარტოფილი კარგ მსუქან ღორთან და შემწვარი, დაბრაწული კარტოფილი ჩასუქებულ ვარიებთან, თუ ზედ გაზაფხულის ადრეულა მწვანე კიტრიც დააყოლე და ცივი ნაფცქვენებით ღვინით შეხურებული შუბლი გაიგრილე...

კარტოფილზე კიდევ მრავალ გემრიელ სიტყვასა და მადის აღმძვრელ კერძს მოგაგონებდით, მაგრამ ჯერჯერობით ეს ვიკმაროთ. ჩვენი დასკვნა კი ასეთი იყოს, რომ მაშასადამე, კარტოფილი ყველგან და ყველაფერში გამოსადეგარია.. მხოლოდ ერთ შემთხვევაში არ ვარგა ის — სახელდობრ, მაშინ, როდესაც თავის მაგიერ ერთი უზარმაზარი კარტოფილი გაბია მხრებზე.

რაო? იქნებ თქვენ არ იცით, რომ კარტოფილი ხშირად აბიათ თავის მაგიერ. თუნდა ერთ მაგალითს მე დაგისახელებთ:

მაგალითად... მაგალითად, ავიღოთ ქუთაისის ოლქი. ალბათ მოგეხსენებათ, რომ ამ ოლქში კარტოფილსა და ლობიოს შორის გაიმართა სასტიკი, სამკვიდრო - სასიცოცხლო ბრძოლა, რომლის დროს ლობიომ მალე გაიმარჯვა კარტოფილზე. ამის შემდეგ ქუთაისის ოლქში სოფლად იშვიათად ნახავთ კარტოფილს.

ამ მდგომარეობის გამოსასწორებლად კოლექტივებმა გადასწყვიტეს კარტოფილის გულის მოგება და ისევ მომრავლება. მისწერეს კოლმეურნეობათა საოლქო კავშირს, სთხოვეს კარტოფილის თესლი... მაგრამ ვერც ერთი კაკალი კარტოფილი ვერ მიიღეს.

ამ დროს კი სადგურ სვირში რკინის გზით მოსული 4 ვაგონი კარტოფილი უპატრონობით ერთიანად დალპა. ბოროტი ხმები ამბობენ, რომ კარტოფილის განადგურებაში ბრალი მიუძღვით ლობიოს მომხრეებს, რომლებმაც განგებ მოაწყვეს ეს საქმე. ზოგიერთების აზრით ეს იმის ბრალია, რომ ამ კარტოფილის პატრონ ორგანიზაციის მეთაურებს თავების მაგიერ კარტოფილი ებათ მხრებზე.

საერთოდ კი აქ აშკარაა, კარტოფილის საწინააღმდეგო შეთქმულებას გადაჰყვა 4 ვაგონი სათესლე კარტოფილი. მაშასადამე, კარტოფილი მხოლოდ ერთ შემთხვევაში არ ყოფილა სასარგებლო და კარგი. ეს მაშინ, როდესაც თავის მაგიერ კარტოფილი აბია კაცს.

აპრაკუნე ჭინჭილაძე.

ქროლელი „მეცნიერი“

ავადმყოფები მოგროვდენ
დევდარიანის ეზოში.
ზოგიერთს ჰქონდა წელკავი,
ზოგიერთს ქარი თეძოში.
სადოსტაქრო ოთახში
დადის კოწია — მამალი.
შეაზავ-გადმოაზავა
ათასნაირი წამალი.
სიპ ქვაზე დანა გალესა
მოისმის ხეხვა-ხახუნი,
ზოგსა ავადმყოფს შიშისგან
აუტყდა კბილის კრაჭუნი.
აგერ ბავშიცა მოგვარეს,
უთხრეს: — სტკივაო თვალები!
თავზე წურბელა მიადვა,
აყვირა განაწვალიბ.
აგერ მოფოფხავს ვიღაცა
ანთებას სჩივის წელისას,—
აგური წყალში გალესა
წამალსა ასმევს ხველისას.
მუდამ მზადა აქვს კოწიას
„სელისა ზეთი, ჯულაბი“,
ყველასა ასმევს თამამად
ეს ექიმბაში გულადი.
ამბობს: — ეს ჩემი წამალი
„მკვდარსაც აცოცხლებს ხშირადა,
„მაგრამ მაინცა არ ვყიდი
„მე იმას ძაან ძვირადა.
„ეგება მკვდარი გაცოცხლდეს,
„მას ნუ დამარხავთ ჩქარადა:
„ერთ კვირას შეინახევით
„უტირლადა და წყნარადა“!

ზარკო.

სურათი დ. ჭიჭონაიასი.

— დარჩელის სამკითხველოში რადიო ამუშავდა... მე თითონ გავიგონე მისი ხრიალი...
— შეგშლია, ძმაო... რადიო კი არა, წრეები ხვრინავენ!

არ ენაღვლება

სურათი რეზიკოსი.

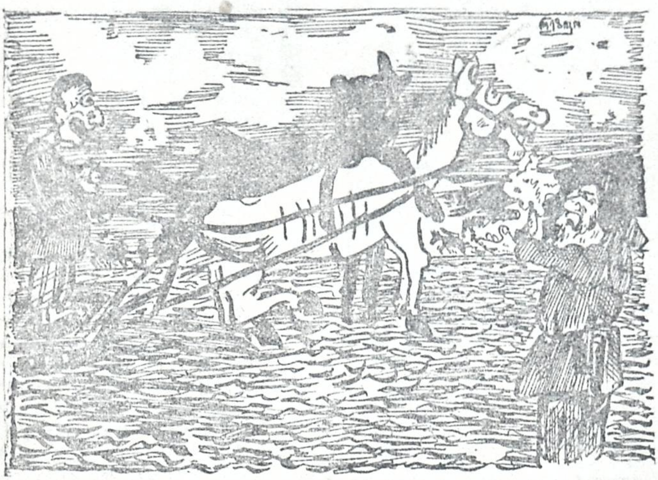

— აი გეცოდება ცხენი, ამხელა კეტით რომ ურტყამ?

— რა მენაღვლება... ჩემი ხომ არარის?! კოლექტივისაა!

„დამკვრელი“

ახალსოფლის თემს ერთ დღეს რამოდენიმე უცნობი კაცი მიადგა.

— ვინ ბრძანდებით? — თავაზიანათ კითხეს ახალსოფლელებმა.

— დამკვრელები ვართ! — გაისმა პასუხი — აი ეს კაცი ჩვენი მეთაურია... იცნობდეთ, კოტე ბურკაძე გახლავთ!

— რას უნდათ დაჰკრათ? — იკითხეს ცნობის მოყვარე ახალსოფლელებმა.

— რასა და, კულაკებს, უვიცობას, უცოდინარობას, მეურნეობის ძველ წესებს! — თამამათ წამოიძახა ბურკაძემ.

— თუ ასეა, გაუმარჯოს თქვენს მოსვლას! — ერთხმად შესძახეს გახარებულმა გლეხებმა.

ბურკაძემ იმავე დღიდან დაჰკრა, მაგრამ ცოტა სხვანაირად, თავისებურად. მეურნეობის ძველ წესებს იმით დაუწყო ბრძოლა, რომ ძველად მოყვანილ ღვინოს და ძველად გაზრდილ ქათმებს დაერია... დაერია და მუსრი გაავლო. ახალსოფელი რომ მოიითავა, საყავრიას მიადგა.

— ასეთი დამკვრელობა ჩვენმა ლოთმა ნიკომაც კი იცის! — საყვედურობდენ გლეხები — ეგ თუ საქმის გაკეთებაა, ჩვენს კულაკებს მაგაში ბურკაძე როგორ აჯობებს.

მშრომელი ახალსოფლელები ბრაზზე მოდიოდენ, კულაკები სამაგიეროთ აღტაცებული იყვენ.

— ვენაცვალე ასეთ ბრიგადელებს!—გაიძახოდენ ისინი — ქეიფი მაგათ სცოდნიათ და დაკვრაც... მუშტი — კრივში ვინ შეედრება მათ?!

ეხლა კოტე სადა ხარ,
ან რომელსა მხარესა?
გამსახლში ხომ არ ზიხარ
და აშტერებ თვალებსა?

ნემსი.

მიცვალებული ერწოში

გვენგრევა ქოხ-სამკითხველო,
ჭერი დაულპა საბრალოს—
ობლდება ჩვენი სოფელი,
მაგრამ ამაზე ვინ ნაღვლობს?

რადიოც აღარ საუბრობს
უკვე რამდენი ხანია.
გარდაიცვალა შარშანა,
დახუჭა ორივ თვალია!

ხევსურიშვილი.

ველი პასუხს

მე, დომენტი თურქაძე, ზედა-საზანოს კოოპერატივის ნოქარი, ვმუშაობ და ვმოღვაწეობ ჩემს ნებაზე:

1. ჩითსა და ნარმას პირველ რიგში ვაძლევ ჩემი ოჯახის წევრებს და ნათესავებს.

2. გადამალული მაქვს პაპიროსი და ვყიდი უკანა კარებიდან მხოლოდ კერძო ვაჭრებზე.

3. ვინაიდან ჯამაგირი არ ძყოფნის, ცოლის რჩევით შემდეგი ზომები მივიღე ჩემი მდგომარეობის გასაუმჯობესებლად: გირვანქა ბაწარს დავადევი ზედმეტი ფასი 30 კაპეიკი, წუღებს — 1 მანეთი, ლურსმანს — 40 კაპ., თითო საინს—ორი შაური.

4. ვაღებ და ვკეტავ კოოპერატივს როცა მომეპრიანება.

ველი პასუხს: მეკუთვნის თუ არა ასეთ მუშაკს დაწინაურება?

ანჩხლი.

ვტირით და ვგლოვობთ

გლეხკორები და კედლკორები ხარაგოულის თემიდან გულითად მწუხარებით აუწყებენ ყველას, რომ სამი თვის მძიმე ავადმყოფობის შემდეგ უდროოდ გარდაიცვალა მათი უსაყვარლესი კედლის გაზეთი—„სოფლის გუშაგი“

პანაშვიდი ყოველდღე ქოხ-სამკითხველოს დაობლებულ ოთახში.

დავალებით ხანელი.

ყველაფერი რიგზეა

ნაგომრის მთლიან კოლექტივში შრომის ორგანიზაცია მთლიანად მოვაწესრიგეთ, ხელს გვიშლის მხოლოდ ის, რომ ხეირიანად ვერ ვართ გარკვეული, ვინ რამდენი, ან რა უნდა ვიმუშაოთ, როდის დავიწყოთ, როდის გავათავოთ, ან არის თუ არა სავალდებულო მუშაობა.

რაც შეეხება დანარჩენ საკითხებს, ყველაფერი რიგზეა. განსაკუთრებით გვიწყობს ხელს ის გარემოება, რომ სოფლის ერთი ნაწილის მოსახლეობა 7-8 კილომეტრზე დადის სამუშაოთ, სიარულში კუნთები უმაგრდებათ და თხრილებზე ხტომასაც კარგად სწავლობენ. ასე რომ ფიზკულტურა თავის და უნებურად იკიდებს ფეხს.

სხვამხრივ ყველაფერი მოწესრიგებულია, თუ მხედველობაში არ მივიღებთ ისეთ უმნიშვნელო საკითხებს, როგორიც არის სათესლე მასალის თავის დროზე შეუკრებლობა.

ყოყო.

ბიუროკრატი ბაგაში

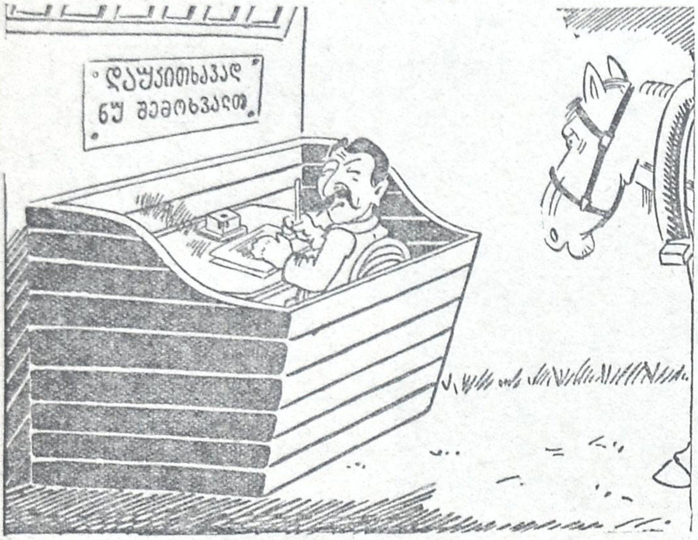

ამხანაგო თავმჯდომარე,
რას ჩამჯდარხარ ბაგაში?
ძალზე მშია, ქერი უნდა
ჩამიყაროთ მაგაში.
ადე, სუმთლად ნუ ჩაფლულხარ
ქაღალდების ნაგავში!

ლიუქსემბურგის სიამაყე

ჩვენი სიამაყე გახლავთ ჩვენი კლუბი, სადაც თავმოყრილია ჩვენი კულტმუშაობის უმთავრესი ფორმები: კლუბთან მოეწყო კარტის თამაშის გრძელვადიანი, დაუსრულებელი კურსები, სადაც "21"-ს, ბაქარას, ფრაპს და სხვა თამაშს სწავლობს აქტიური ახალგაზრდობა. (საკმაოდ არიან ხანში შესულებიც). იქვე არის მოწყობილი კარტის ჩაწყობის უმაღლესი კურსები.

კლუბთანვე მოეწყო მონარდეთა ტეხნიკუმი, რომელიც თანდათან აფართოებს მუშაობას. არსდება ნარდის მოყვარულთა საზოგადოება, „ზარის" კამათლის გამგორებელთა ცალკე უჯრედით.

კლუბთანვე მოეწყო ხულიგნების წრე, სადაც იღებენ ავარებს, ლოთებს, უსაქმოებს, ლაზღანდარებს და სხვ.

კლუბის აივანსა და ეზოში დაარსებულია ქოლაყბეთა უჯრედი, სადაც ლაყბობა ჯგუფური სისტემის მიხედვით სწარმოებს.

გაზაფხულის დადგომის გამო კლუბი კიდევ უფრო აფართოებს თავის წრეების მუშაობას, თუ აქაურმა, ან მანდაურმა სათანადო ორგანიზაციებმა არ შეუშალეს ხელი.

ხვლიკი.

ტელეფონით ხოვლეში

— წკრრრრრ... წკრრრრრ!.. ხოვლე! ხოვლეა? თქვენ „შოლტის" რედაქციას ურეკდით ტელეფონით? მერე? ვინა? ეპოს გამგეობის წევრი და მოლარე? სახელი და გვარი? კარგად არ მესმის! ლიზა თუ ელიზბარი? მამრობითი სქესის თუ დედრობითის? მაშ ლიზა იქნება! ლიზა კოშაძე? კარგი, კარგი, ლიზა კოშაძე.— მერე?

კოოპერატივის ქონებას ფარულად მიეზიდებოდა სახლში? ფულით? როგორ თუ არ იხდიდა? მერე ნოქარი სად იყო? ნოქარი მოახსნევინა სამსახურიდან? რას აკეთებდა ადგილობრივი საბჭო? რაო? საბჭოს თავმჯდომარედ მისი და ანა კოშაძე იყო და მას მფარველობას უწევდა? მერე გამწმენდი კომისია მაინც სად იყო? გაუსხლტა? როგორ? სოფელ კასპის კოოპერატივში მოახერხა მოწყობა? მერე კასპშიც ხომ ჩატარდა წმენდა? როგორ? ახლა იქ რომ დაიწყო წმენდა ისევ ხოვლეს კოოპერატივს დაუბრუნდა?

— ხრრრ.., ხრრრ... არ გესმის! ხოვლე, ხოვლე, სად ჯანაბას დაიკარგე!.. ალარაფერი ისმის.

სადგური, სადგური! სადგურია? გორის საბჭოთა აპარატის მწმენდავ კომისიას შემიერთე!

წკრრრრ... წკრრრ. კომისია, კომისია! გესმის?

ეს ოხერი ისევ შესწყდა, ალარაფერი ისმის!

ჭინჭარი.

გამოვიყენოთ უტილად

გალავანი (სოფელია მცხეთის რაიონში) არავითარი გალავანით არ არის შეზღუდული და ალბათ ამიტომაა, რომ შიგ ყველა შედის თავისუფლად. ავილოთ თუნდაც აქაური ქოხ-სამკითხველოს გამგე, რომელსაც სალათას ძილით კი სასაცილოდ არ ყოფნის. მან შემოიღო განუწყვეტელი უწარმოო ძილი. შედეგებიც თვალსაჩინოა:

ქოხ-სამკითხველოში ისეთი „სისუფთავეა", რომ ერთ-ორ გლეხს ეგონა, აქ უტილ-ნედლეულს აგროვებენო და თავის მხრ ვაც მოინდომეს უტილის შეტანა შიგ სამკითხველოში.

გაზეთის ხმამაღლა კითხვის ნაცვლად ქოხ-სამკითხველოს გამგისაგან ხმამაღალი ხვრინვა ისმის, რომელიც ხან სტვენაზე გადადის.

ქოხ-სამკითხველოს თვალის ჩინი და სიამაყე — რადიოც ხვრინის სენით არის შეპყრობილი. ალბად არ სურს საერთო მდგომარეობის დარღვევა.

კარგი იქნება გალავანის ქოხ-სამკითხველოდან, ნედლი-უტილთან ერთად, გაიხვეტოს სამკითხველოს გამგეც, რომელიც მართალია გამგეთ არ ვარგა, მაგრამ უტილად მაინც გამოდგება.

ქენცი.

— მეზობელო დამიცადე, საქ
მაქვს შენთან!

— თუ ძმა ხარ ნუ გამაჩერებ! ფან
სასადილოში მინდა მივიდე მზის ამ
სვლამდე და სადილი შეუკვეთო, თ
რემ სადილი ვახშმათ გადამექცევა.

პილპილი.

ნატვრა

ნეტავ ვიყო ტაბეშაძე ვანო,
სახელმწიფო ხე-ტყე გავალაგო,
ბლომად ფული ჯიბეს ჩავიყარო
და ძმა-ბიჭებს თავი მოუყარო!
მინდა ვიყო ტაბეშაძე ვანო,
ლურჯა ცხენი ყველგან ვაგოგმანო,
თუ არ მომწონს—ხვალვე გადავცვალო...
ვინ გამიგებს მე რომ ფული ვჭამო!
ნეტავ ვიყო ტაბეშაძე ვანო
ხე-ტყის ჭრაში გლეხი მოვიხმარო
კაკასხიდში სწრაფად ჩავიტანო,
ფული ოხრად ჯიბეს ჩავიყარო!..

წვენია.

მესტვირული

(ნიგოითისათვის)

არა იფიქრო ვცრუობდე —
უქმად არ ვიტყვი ძვირსაო...
მართალს არ გავკრა წკეპელა,
განა ულირსი ძვირსაო?
ვახსენოთ მილიციელი —
არველაძეა გვარათო.
იმისი შიშით სოფელში
თამამად ველარ დავალო.
ღვინოს სმა, კრივის ხელობა
მისი პირველი ხერხია,
ღამეც ხალხს აზრთხობს წყეული —
კაცი კი არა — მეხია!
კედლის გაზეთში გასწერეს, —
ეწყინა, როგორ შეკადრეს?!
დამწერთ დაუწყო მან ძებნა
და იკვლევს იმათ სწორ „ადრესს".
ჩვენს სამკითხველოს ვესტუმრე
ჭამ ხჩ-გუდა-სტვირითა, —
მუხლამდის მტვერში ვიფლებით.
არ გვიან ხუთ-ხუთ კვირითა.
ვისაც რა უნდა მიაჩნდეს
მომკვლელად დარდებისაო,
მე კი ვენაცვა ქამანჩას
და ამ მოჭედილ სტვირსაო.

აღარ დავცხრები იცოდეთ,
სანამ თავს მხრებზე ვატარებ,
სანამდი გმირებს სოფლისას
სიმართლით არ გავამწარებ!

კოლი.

ლანჩხუთის კეთილმოწყობა

— რაც ლანჩხუთის ქუჩებზე ღორები დადიან, თუ იმდენი ხუთი მანეთი აიღო აღმასკომმა, გაკეთებულა მისი საქმე!

„გამოიყენეს"

სოფ. სიმონეთის კოოპერატივს ერთ დღეს ურემი მიადგა ბარგით დატვირთული.

— ვაშა! ვაშა! — გაისმა სიხარულის კიჟინა —აგვისრულდა ნატვრა! მივიღეთ! მივიღეთ დიდი საკერავი მანქანა! ეხლა კი გაიჩარხა ჩვენი საქმე! დაჯექით ქალებო და კერეთ!

გადმოტვირთეს მანქანა, ააწყვეს და შეიტანეს ფარდულში.

— შეხედეთ როგორ ციბრუტივით ტრიალებს მისი ბორბალი! წისქვილის ქვა ვერ დაეწევა სიჩქარეში!

— რატომ აღარ ამუშავებთ, მანქანას? ხომ არ გაფუჭებულა? — ეკითხებოდენ ორი თვის შემდეგ სიმონეთლები კოოპერატივის გამგეს.

— რას ქვია, გაფუჭდა! ცხვირს ამოვამტვრევ მანქანას, გაფუჭება რომ გაბედოს! არ ვამუშავებთ იმიტომ, რომ ჯერ არ გვცალია: რევიზია გვაქვს, გაფლანგულის გამორკვევას ვუნდებით... მოვათავებთ ამ საქმეს და შემდეგ ავამოძრავებთ!

მანქანას რომ არ მოსწყენოდა, არჩიეს სამჭედლოში შეეტანათ. შეიტანეს და... მიავიწყდათ.

— ხელს გვიშლის ეს ოხერი! — წუწუნებდენ მჭედლები — დიდი ადგილი უჭირავს.. გავაგდოთ გარეთ!

გარედ გატანას, არჩიეს რამეში გამოეყენებიათ.. იფიქრეს, იფიქრეს და ბოლოს ამ აზრს დაადგენ:

— სამჭედლოში სკამი არ გვაქვს... მოდი ეს მანქანა სკამათ ვაქციოთ... ჩამოჯდება მაინც დაღალული კაცი!

ასე იქცა საკერავი მანქანა სკამათ და უკვე ერთი წელიწადია ამ მოვალეობას ასრულებს.

ვინც დაღალული ხართ ფეხზე დგომით, შეგიძლიათ ჩახვიდეთ სოფელ სიმონეთში და ამ მანქანა - სკამზე მოასვენოთ თქვენი ძვალ - რბილი.

ხალი.

არ დაუმაღლეს

— ეს არის სოფელი ნოსირი? — იკითხა ვიღაც ჩაგალსტუკებულმა მოქალაქემ.

— ეს ვახლავთ! — მიუგეს ნოსირელებმა.

— მე რაკდენ სანაია გახლავართ... გთხოვთ მიცნობდეთ. საშეფო კომისიამ გამომგზავნა... თქვენი კოლექტივის გაძლიერებას ხელი უნდა შეუწყო!

— ენა ჯგირ საქმე!—ერთხმად მიაძახეს გლეხებმა.

—:—

— არ დაუჯეროთ არაფერი აგრონომს! — თავისი მოღვაწეობის პირველი ნაბიჯი ამ მოწოდებით გადადგა ჯგირი კოჩი სანაიამ — სათესლეს შეწამვლა არ შეიძლება... იმის ნაყოფი მოწამლული იქნება და დაგზოცავთ ყველას.

— შრომა როგორ გავანაწილოთ კოლექტივში? იკითხეს გლეხებმა.

— რას ქვია ან შრომა, ან მისი განაწილება? ეყო ღარიბ გლეხს, რაც აქამდე იშრომა... ეხლა ტრაქტორმა უნდა გააკეთოს ყველაფერი.. თქვენ კი დაჯექით და მოისვენეთ!

— არ შეუწყოთ ხელი ფრინველების მოშენებას?

— არაფერი საჭიროა! მთავრობას მოვთხოვოთ გამოგვიგზავნოს ქათამის მაგიერ მანქანა, რომელიც კვერცხსაც სდებს და კაკანებს კიდეც.. არის ასეთი მანქანა!

—:—

— არ გვინდა ასეთი მრჩეველი და ხელმძღვანელი! — აყაყანდენ ერთ დღეს ნოსირის გლეხები. —მაგან არია ჩვენი საქმე! მოგვაშორეთ მალე!

გააძუნძულეს პატივცემული რაკდენ სანაია ნოსირიდან. ასე უსამართლოთ მოექცენ ამ ბრძენ მოღვაწეს.

—:—

ზის ეხლა სანაია მის გამგზავნ საშეფო კომისიის თავმჯდომარესთან და შესტირის ნოსირის გლეხების უმადურობას.

მართლაც და რა უმადურები ყოფილხართ ნოსირელებო! თავშესაქცევად და სალაზღანდაროთ მაინც დაგეტოვებიათ საწყალი რაკდენა! კარგს იზამდით, რომ მასთან ერთად მის გამომგზავნ საშეფო კომისიის თავმჯდომარეც მაგეყვანათ. დაუმშვენებდენ ერთმანეთს მხარს!

ჯგირი.

სამეგა ერთ-არსებგა

„წმინდა“ სამეგა გახლავთ,
მოორეული აქვთ ცოფი,
ზოგჯერ გვებრძვიან ჯვარით
და ზოგჯერ კიდევ თოფით.

სამივე გლეხის ზურგზე
ქცეული იყო ჭამათ.
სამივეს გლეხის ოფლი
უნდა შეერგოს შხამათ.

„ხელმძღვანელობა“

კოლექტივის ხელმძღვანელი სარაიონო კომისიაში

— დიდი სიკეთე გვიყო თქვენმა ცირკულიარებმა.

—რა სიკეთე გიყოთ, რაშია საქმე?

— თქვენი ცირკულიარების წყალობით გაზაფხულის თესვის გეგმა საცსებით შევასრულეთ. თუ არა თქვენი ცირკულიარები, აუარებელი მოხნული მიწა დაუთესავი დაგვრჩებოდა.

— ხო, ეხლა კი მესმის, ჩვენგან გამოგზავნილ ცირკულიარებს კითხულობდით და მის თანახმად მუშაობდით. მაშასადამე, ჩვენი ხელმძღვანელობა სწორი ყოფილა. ზოგიერთი ხეპრე კი გვისაყვედურებს: ცირკულიარების წერის მეტი არაფერი გაგიკეთებიათო.

— არა, თქვენ კიდევ ვერ მიმიხვდით...

— მაშ, რაშია საქმე, რით დაგეხმარათ ჩვენი ცირკულიარები?

— იმით დაგეხმარა, შენი ჭირიმე, რომ ამ სამი თვის განმავლობაში თექვსმეტი ფუთი ქაღალდი დაგვიგროვდა, ეს ქაქაღლი ოც თუმნად გავყიდეთ, ამ ფულით თესლი ვიყიდეთ და დავთესეთ...

პი-პო.

შესცდა

სურათი მ. ბარამიძის.

— რა აყვირებს ამ კაცს?

— მაგას ჰგონია, რომ ნიგოითის სასწავლებელს ცეცხლი უკიდია... ის კი არ იცის, რომ დიდი კვამლი იმიტომ გამოდის სკოლიდან, რომ მოწაფეები თუთუნს აბოლებენ.

საიდუმლო ბარათი

საკუთარ ხელში ანდრო ჩიხლაძეს

სახელითა მამისათა, ძისათა, დასულითა წმინდისათა, სალამი და გამარჯვება სულიერო ძმაო ანდრო, ამინ!.. ნეტარებით ვიგონებ მე და შენ რომ მედავითნეთ ვემსახურებოდით „ყოვლის შემძლე ღმერთს“, „წმინდა ათანასეს“ სახელობის ეკლესიაში, რამეთუ იმ დროს უხვად მოგვდიოდა „სულის საცხონებელი“ ტაბლა-ნაზუქები, ინდაურ-გოჭები და სხვა ძმანი და დანი მათნი.

მიხარია სულიერო ძმაო, რომ გორდის საკრედიტო ამხანაგობა ხელში ჩაგიგდია, რომლის საშუალებით ისევ ისე, ძველებურად ფცქვნი გლეხობას, რომელმაც გაგვიუქმა „წმინდა ეკლესია“. მერე რა განსხვავებაა! ჩვენთვის ხომ სულ ერთია საცა უნდა იყოს, ოღონდ უხვად მოდიოდეს ცხოვრება, ვითარცა მანანა ცისა ამინ!

მომიკითხე „ღვთისნიერი“ სიყვარულით ჩვენი საერთო სულიერი ძმა — შენი სახლი კაცი, მღვდელი რომანოზი, გავიგე ისიც „სახელითა ღვთისათა“ შენს საკრედიტო ამხანაგობაში მოგიწყვია. ბარე მნათეც იშოვეთ სადმე და შიგ საკრედიტო ამხანაგობაში სამადლობელი პარაკლისი გადაუხადეთ „თქვენს მაღალ მწყალობელს“... ალილუია!

ბარემ გლეხკომის სასადილოს გამგე ნათავადარი ვაჭარი ჩიქოვანიც თქვენთან გადაიყვანეთ და ყოველდღეს წირვა-ლოცვა გააჩაღეთ, სახელითა მამისათა, ძისათა და სულისა წმინდისათა, ამინ.

ილოცეთ ჩემი ნებსითი და უნებლეთი ცოდვების მიტევებისათვის.

შენი სულიერი ძმა

ჩქიფა ხუფუნია.

თავ-ქოხ-სამკითხველო

სოფელ ზემო - მაჩხაანში ქოხ-სამკითხველოს გამგედ გახლავთ ქ-ნი მაკრო. ახალგაზრდა, კოპწია გოგონა.

— მაკრო, მაკრო, მაკრიკო! აქეთ-იქიდან მისძახიან თმაქოჩორა ბიჭები.

რა ქნას მაკრომ! მართალია, ეშხიანია, მაგრამ კიდევ საჭიროა შელამაზება და მთელ დღეს სარკეში იცქირება. იქით თმაა ჩამოწეული, აქეთ ცხვირზე, რაღაც წერტილი აწყვია, წარბებსაც სამარგელი მოერევია. საჭიროა თუ არა—თავის წესრიგში მოყვანა!

ცხადია, საჭიროა! ზის მთელ დღეს და ისწორებს გამრუდებულ ადგილებს... სამკითხველოს კი ჰკიდია მისი ბების ნამზითვი ერეკლეს დროინდელი კლიტე.

რაც შეეხება ხალხს.—

ვინც რა უნდა თქვას.

წიგნები და გაზეთები მაინც ხომ მიაქვთ ქოხ-სამკითხველოდან. ვისაც უნდა მოვიდეს და ნახოს საწიგნე თაროები!... სამას-ოთხასი წიგნიდან ოცი-ოცდაათი აღარ იქნება... ყველა წაღებულია. დიახ, წაღებული, მიუხედავად იმისა, რომ კარებს დღე და ღამ ძველი, ნამზითვი კლიტე ადევს.

დავინტერესდი. ერთ დღეს საგანგებოდ იმისთვის ჩავიარე, რომ მენახა, დაკეტილ სამკითხველოდან როგორ და ვის მიჰქონდა წიგნები და გაზეთები.

ჩუმად ავიტუზე ფანჯარასთან... რაღაც ხრიალი მომესმა, შევიხედე. ერთს, სააღდგომო ბატკნის ოდენა ვირ

თაგვს იღლიაში ამოეჩარა ოთხი მსხვილი წიგნი და ხვრეშით ძლივს მიგორავდა იატაკზე.

ჩემთვის ყველაფერი ცხადი გახდა. წიგნებით სარგებლობის საქმე ზ. მაჩხაანის ქოხ-სამკითხველოში მართლა ჩინებულად ყოფილა დაყენებული. ხალხი თუ არ კითხულობს, თაგვმა მაინც ხრას!

ხომ ასე, ქალბატონო მაკრიკო?

კუნძი.

არავის ესმის

სურათი ი. კახიანის.

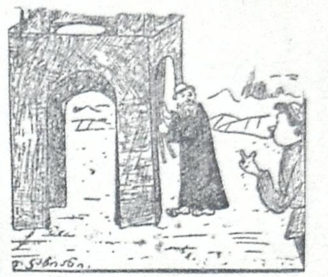

— რას უბარტყუნებ მაგ ზარებს მამაო, ხომ ხედავ არავინ გეკარება?

— თავს მაინც შევიქცევ, თუ სხვა ხეირი არაფერი იქნა!

იმედი პარგი საქონელია

მე, ხარაგოულის ფოსტა-ტელეგრაფის განყოფილების ფოსტალიონი, გრიშა ხარაძე, ამით ვაცხადებ: ნუღარ გზავნიან წერილებს და დეპეშებს, რადგან სულერთია მაინც არ ვარიგებ; თუ ვინმეს მაინც აქვს კიდევ წერილის მიღების იმედი, ნუ დაჰკარგავს მას ბაბუა ჩემის მოსვლამდე საიქიოდან.

პატივისცემით გ. ხარაძე

წერილი რედაქციას

ამხ. შოლტიანო. ნება მომეცით „შოლტის“ საშუალებით ულრმესი, უუგულითადესი და უუპატივცემულესი მადლობა გადაუხადო სოფელ ლეცხვიცაიეს გლეხკომის სარევიზიო კომისიას, რომელმაც ძმური დახმარება გამიწია.

მან სრულიად სამართლიანად გვერდი აუქციე იმ გარემოებას, რომ მე გლეხკომის სავაჭროში ჩემი ოჯახის გაჭირვებული მდგომარეობის შესამსუბუქებლად ზედმეტი ფასი დავადე სურსათ - სანოვაგეს და შემოვიღე ღვინით ვაჭრობა იმ მიზნით, რომ გულზე მოწოლილი დარდები განვიქარვო. გარდა ამისა, მე, თუ ნაცნობმეგობრებს დახმარებას ვუწევ, ან თუ გლეხკომის წისქვილის შემოსავალი სახლში მიმაქვს, ეს სრულიად ბუნებრივად მიიჩნია მან, რადგან ჩემს მეგობართა შორის თვით სარევიზიო კომისიის წევრებიც არიან და ამ ქონებას მარტო ჩემს პირად საჭიროებებს არ ვახმარ.

უღრმესად დავალებული გლეხკომის სავაჭროს ნოქარი.

ფილიმონ წანწარია.

ხომ არავის გინახავთ?

Библиотека-Музей
имени
Акад. И. Грищашвили
Академия наук Г

კოლექტივს ხელმძღვანელობდა
ერთ დროს ილიკო ხონელი.
მომჟირნე, უხვი, სვიანი
და მეტად მოსაწონელი.
ქაღალდებს ატრიალებდა,
პატივსა სცემდენ ყველანი,
დახარჯა ასი კალამი,
და ოცი ფუთი მელანი.

შემდეგ წავიდა ტარიელ
ტულუშს დაუთმო ადგილი,
მაგრამ წერვა და მელნის ღვრა
არა ყოფილა ადვილი.
ეს ტარიელიც გაიქცა,
ველები გადინადირა.
აქეთ გორასა წიხლი ჰკრა
იქით მთას მტვერი ადინა!

ა ნ კ ე ტ ა

გვარი და სახელი — სესიაშვილი გიორგი.

თანამდებობა — სოფელ შაშიანის საბჭოს თავმჯდომარე.

ხელობა — ვაწყობ თავდასხმებს გლეხის ქალებზე გაუპატიურების მიზნით, ემკურნალობ ღარიბ გლეხებს ზედმეტი სისხლის ბურთულებისგან — მუშტის ერთი მოქნევით ცხვირპირიდან კასრ სისხლს ვადენ.

დამსახურება — ვებრძოდი და ვებრძვი ღარიბ გლეხებს, განხეთქილებას შევიტანე კომუნის წევრებში, განადგურებამდე მივიყვანე კოლექტივები, რჩევა - დარიგებისთვის მოსულ გლეხებს პანღურის ცემით ვუმასპინძლდები და მფარველობას ვუწევდი და ვუწევ ეხლაც კულაკებს.

მიმართულება — შორი გზა შაშიანიდან!

მეგობარი.

თავმჯდომარეს ვეძებთ

ხვარბეთის თემის 10 კოლექტივი თვენახევარია გულამომჯდარი დაეძებს უგზო-უკვლოდ დაკარგულ კოლექტივის თავმჯდომარეს კოწია ტულუშს. ნიშნები: დარდი-მანდი ბიჭია, ბუხრის ქუდი ხურავს, ქუდს ქვეშ ერთი თავი, მხოლოდ არ ვიცი ეს თავი ეხლა რას ფიქრობს. მნახველს ვთხოვთ ჩვენგან მოკითხვა გადასცეს.

ხვარბეთის კოლექტივი.